

Η Χαρούλα στους εφτά ουρανούς

Συνέντευξη της Ελένης Σαραντίτη στην Ελευθεροτυπία

Ο ναυτικός πατέρας της, η μητέρα της κι ο μικρός αδελφός της είναι όμηροι Σομαλών πειρατών, μαζί με το εικοσιπενταμελές πλήρωμα του πλοίου που ταξίδευαν. Σκοπός των πειρατών είναι τα λύτρα. Ένας ύμνος στον κόσμο που μας περιβάλλει: τη «Γη-Πατρίδα».

Η Ελένη Σαραντίτη, βραβευμένη από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου το 2011, συγγραφέας του βιβλίου «Η Χαρούλα στους εφτά ουρανούς», εκδόσεις Πατάκη, μας μιλά για το δώρο της φιλίας, τη φιλοξενία, την ελπίδα και το σεβασμό. Το εξώφυλλο φιλοτέχνησε η ζωγράφος Φωτεινή Στεφανίδη.

Από τον Γιώργο Κιούση

- Πού απευθύνεται;

«Σε εφήβους και νέους, αλλά και σε ενηλίκους».

- Το θέμα του;

«Είναι γνωστό πώς οι πειρατείες των θαλασσών τελευταίως έχουν γίνει ένα μέγιστο πρόβλημα παρά τα μέτρα που λαμβάνουν ορισμένα κράτη. Έχουν στοιχειώσει πια οι θάλασσες του Ομάν, του Ινδικού Ωκεανού, της Νότιας Κίνας. Άλλα και της Ερυθράς Θάλασσας, του Κόλπου του Αντεν και απόμακρων και απόμερων, δυσπρόσιτων σημείων όπου λημεριάζουν, έχουν τα κρησφύγετά τους οι σύγχρονοι πειρατές, θύματα κι οι ίδιοι αμαρτωλών εξουσιών».

- Απαγωγή ναυτικού;

«Της πρωίδας μου, της γλυκιάς Χαρούλας, ο αρχιμηχανικός πατέρας απήκθη με όλο το πλήρωμα του ελληνόκτηπου Μ/Τ "Seabird". Από Σομαλούς. Η δεκαεξάχρονη κοπέλα μνη έχοντας στενούς συγγενείς φιλοξενήθηκε από την οικογένεια του καπετάν-Γιάννη, που ήταν ο γκαρδιακός φίλος του μαστρο-Ανάργυρου, όπως του απευθύνοταν το πλήρωμα. Υπήρχε ένας όρκος παλιός, που είχε δοθεί ανάμεσα στους δύο άνδρες, εάν υπάρχει κίνδυνος ή ανάγκη ο ένας θα στήριζε την οικογένεια του άλλου».

- Αληθινή ιστορία;

«Μιας παιδικής μου φίλης ο καπετάνιος σύζυγος, ο πρώτος και μόνος έρωτάς της, απήκθη προ πολλών χρόνων στη Θάλασσα της Κίνας και δεν επέστρεψε. Η Παρασκευούλα δεν μαυροφορέθηκε, αλλά δεν έβγαινε να πάει ούτε στο φούρνο ούτε μέχρι τον κρεοπώλη ή την εκκλησία μνη τυχόν και χτυπήσει το τηλέφωνο και είναι εκείνος. Ακόμη νομίζω τον περιμένει».

- Γενναιόδωροι οι ήρωές σας;

«Σε όλα σχεδόν τα έργα μου οι πρωταγωνιστές έχουν όμορφες, καθαρές ψυχές. Έχουν γενναιόδωρα αισθήματα, δεν πληγώνουν τους άλλους, είναι φιλόζωοι, σέβονται τη φύση. Ακόμη και ο μεγάλος μας ήρωας Λεωνίδας, στο έργο

μου "Η θυσία", στην αγρύπνια του πριν απ' την τελευταία μάχη, συνομιλούσε με τα δέντρα και τη σελήνη. Βέβαια, οι Σπαρτιάτες ήταν ξακουστοί και για τη λατρεία τους στη φύση».

- Πάντα φιλόξενοι...

«Οι πρωταγωνιστές μου είναι σεμνοί και πιστοί στην οικογένεια. Αγαπούν τα απλά πράγματα και μπορούν να θυσιαστούν για μια ιδέα. Ή για έναν φίλο. Είναι ευγενείς. Είναι και φιλόξενοι. Στο καινούργιο Βιβλίο μου μάλιστα η φιλοξενία αγγίζει πια το θεϊκό. Εδώ πρωταγωνίστριες είναι οι γυναίκες, η Χαρούλα, η Ειρήνη και η ακατάβλητη γιαγιά. Στο θησαυροφυλάκιο της καρδιάς μου υπάρχει πλήθος από ανθρώπους που είναι άξιοι σεβασμού».

- Μια κρυμμένη Ελλάδα;

«Αυτό θα δείτε σε αυτό το μυθιστόρημα. Μια πατρίδα που ακόμη θαυματουργεί. Από πολύ νωρίς σεβάστηκα την πατρίδα και τους κάθε λογής αγώνες του λαού μας και με τα ίδια μάτια τους βλέπω ακόμη. Στα δε παιδιά θρίσκω μεγάλη ανακούφιση, τα εμπιστεύομαι. Ένας τρόπος να επουλώσουμε τις πληγές τους των ημερών είναι να τους προσφέρει ο καθένας από εμάς ό,τι καλύτερο μπορεί».